

Man gik derpaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov Nr. 71 af 27. Februar 1946 om Sygehusvæsenet.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 2311).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 Stemmer; 4 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 2311).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer; 4 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3969; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2188).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Da Funktionærloven, som nærværende Lov normalt kaldes i Dagliglivet, blev vedtaget for en halv Snes Aar siden, var det i Virkeligheden et Eksperiment. Det var ikke helt nye Ting, der blev sat ind i Loven; saa langt det var gørligt, fulgte man de Principper, der var lagt til Rette gennem Domme, som var afsagt igennem mange Aar, men at fæstne alle disse Spørgsmaal i en Lov, paa visse Omraader udvide de Rettigheder, Funktionærerne havde, var saadan set noget principielt nyt.

Jeg tror, at man efter at Loven nu har virket i en halv Snes Aar, har Grund til at være tilfreds med den fra alle Sider. Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke et og andet Sted kan være lidt Gnaveri, men stort set maa det vistnok erkendes, at Loven har kunnet tilpasses det private Erhvervsliv og har kunnet give Funktionærerne den Beskyttelse, som det var Meningen med Loven at give dem, uden at det har afstedkommet særlige Vanskeligheder.

Det finder i og for sig ogsaa Udtryk i den Kommissionsbetænkning, der er gaaet forud for Lovforslaget. Kommissionen har arbejdet ret intensivt i temmelig lang Tid, har gennemgaaet ikke blot den gældende Lov, men ogsaa alle de mange Ønsker, der er fremkommet fra forskellig Side, har undersøgt Lovens Virkninger og har gennemgaaet alle de Domme, der er afsagt til Fortolkning af Loven, og naar man desuagtet i Virkeligheden kun paa forholdsvis faa og ikke særlig vidtrækkende Omraader foreslaar Ændringer, ligger deri endnu en Grund til at erkende, at Loven, som den i sin Tid blev udformet, har kunnet tilpasses vort Erhvervsliv og vore Arbejdsforhold.

Det er altsaa ikke særlig vidtrækkende Ændringsforslag, der foreligger, og heller ikke Ændringsforslag, som det antagelig vil være nødvendigt under første Behandling at komme særlig langt ind paa. Jeg skal derfor nøjes med at gennemgaa Principperne for Udvidelserne og de enkelte Ændringer, der har mere betydende Karakter.

Der er først og fremmest Spørgsmaalet om selve Lovens Omraade. Der følger man i Hovedsagen de Linier, der hidtil har været fulgt, men der er optaget et Par nye Grupper, som ikke er særlig talstærke. Det er det, der indeholdes i § 1, Stk. 1, Afsnit b). Der staar: „Personer, hvis Arbejde bestaar i teknisk eller klinisk Bistandsydelse.“ Det er normalt Personer, som tidligere havde nogenlunde de samme Vilkaar som Kontorfunk-